
Cuộc chiến 10 năm Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Bản tường trình của nhóm nghiên cứu Iraq ISG (Iraq Study Group) do cựu ngoại trưởng James Baker và cựu dân biểu Lee Hamilton cầm đầu đã được hoàn tất và phổ biến tuần lễ vừa qua. Tuy lúc đầu được khen ngợi vì đây là công trình của cả hai phe Dân Chủ và Cộng Hòa nhằm tìm đường thoát cho Hoa Kỳ trong vũng lầy tại Iraq, nhưng sau ít ngày làn sóng công kích bản tường trình này đã đến từ đủ phía.

Điểm chính của bản tường trình này là Hoa Kỳ cần trao phó nhiệm vụ ổn định cho quân đội Iraq và rút thành phần quân lực chiến đấu về khoảng đầu năm 2008, chỉ giữ lại đủ số quân để yểm trợ và để huấn luyện lực lượng Iraq. Ngoài ra Hoa Kỳ cần phải thương thuyết với Iran và Syria, không ra điều kiện như dính liền với việc Iran hủy bỏ chương trình nguyên tử như trước. Hai điểm căn bản này đã bị phe cực hữu trong chính quyền Bush cũng như phe quá khích của đảng Cộng Hòa đã kích tôi bởi, cho rằng bản tường trình này của Baker và Hamilton này là một hình thức chịu nhận thất bại và chạy trốn.

Vì bản tường trình không hề nhắc đến từ ngữ chiến thắng cũng như tạo dựng dân chủ cho vùng Trung Đông, đối với chính quyền Bush, đây là một cái tát vào mặt buộc tội Bush đã thất bại hoàn toàn và đưa Hoa Kỳ vào thế sa lầy khó gỡ. Thực sự từ trước khi bản tường trình được chính thức công bố, dư luận đã cho là Tổng Thống George W Bush làm hỏng chuyện và cần đến cựu ngoại trưởng Baker vốn là thân tín của Tổng Thống Bush bỏ ra tay để giải cứu. Vì tự ái cũng như sự cứng đầu cố hữu, Bush đã tiếp đón bản tường trình của Baker một cách lạnh nhạt và đã ra lệnh để ủy ban an ninh quốc gia phải tổng hợp các đề nghị của bộ Tham Mưu Quân Lực cũng như bộ Ngoại Giao để đưa ra một bản tường trình khác, nhằm đánh lạc hướng và giải tỏa các đề nghị khó nuốt của Baker và Hamilton.

Trong khi đó phe cực hữu của đảng Cộng Hòa như Thượng Nghị Sĩ Mc Cain cho rằng những giải quyết

của Baker chỉ là không tưởng và không thực hiện được, Mc Cain vẫn chủ trương phải tăng quân để kiểm soát và bình định thủ đô Baghdad. Phe tân bảo thủ như Richard Perle cho bản tường trình là phi lý, tờ Wall Street Journal bảo thủ tối đa cũng chống việc thương thuyết với Iran và Syria, tay quá khích nổi tiếng là Rush Limbaugh cũng dùng chương trình phát thanh của mình chửi rủa gọi bản tường trình của Baker là ngu xuẩn, cầu bại!

Phe Dân Chủ tương đối hài lòng với quan điểm của Baker-Hamilton coi việc Bush thất bại là chuyện hiển nhiên, tuy nhiên nhóm cực tả đòi hỏi nhiều hơn nữa, muốn có một chương trình rút quân rõ rệt trong vòng 6 tháng đến. Dân biểu Maxine Waters, thuộc nhóm Dân Chủ chống chiến tranh ở Hạ Viện lên tiếng đòi dùng việc cắt tiền để buộc Bush rút quân về, nhưng bà Pelosi thủ lĩnh Hạ Viện không muốn dùng chiến thuật cạn tài ráo máng này vì sợ phản ứng của dân chúng cho là làm hại đến lính Hoa Kỳ. Nhưng nếu Bush khẳng khái không theo những khuyến cáo của Baker-Hamilton, đảng Dân Chủ sẽ làm khó dễ hơn trong việc chuẩn chỉ ngân sách để tài trợ cuộc chiến Iraq.

Trong số 79 đề nghị của bản tường trình của Baker-Hamilton, một đề nghị được nhắc đến sơ sài nhưng rất quan trọng là việc muốn rút chân ra khỏi Iraq, Hoa Kỳ phải chú tâm hơn để giải quyết tranh chấp giữa Palestine và Do Thái. Vì theo bản tường trình mọi vấn đề của Trung Đông đều liên hệ mật thiết với nhau. Điểm này đã bị Thủ Tướng Do Thái là Ehud Olmert bác bỏ, tuyên bố vấn đề của Hoa Kỳ tại Iraq không dính líu gì đến Do Thái. Ngoài ra Do Thái không hài lòng vì Baker chủ trương Hoa Kỳ phải thương thảo với Iran và Syria, hai kẻ thù không đội trời chung của Do Thái. Đây là lý do tại sao bản tường trình của Baker-Hamilton đã bị những tay gốc Do Thái trong chính quyền Hoa Kỳ cũng như trong giới truyền thông đã kích nạng. Một khi quyền lợi của Do Thái bị ảnh hưởng, nhất là với việc Baker nâng cao vị thế của Iran, đã ngang nhiên đòi loại bỏ quốc gia Do Thái

khỏi bản đồ thế giới, bộ máy vận động của nhóm dân Hoa Kỳ gốc Do Thái đã hoạt động mạnh để tìm cách làm mất tín nhiệm bản tường trình của Baker-Hamilton.

Thực sự ngay từ ngày Baker còn làm ngoại trưởng cho Tổng Thống Bush bố, Do Thái đã nghi ngờ Baker chủ trương bài Do Thái, nhất là khi Baker đứng giữa làm trung gian trong các cuộc đàm phán giữa Thủ Tướng Yitzhak Rabin và Yasir Arafat của nhóm PLO thời năm 1991. Mỗi lo âu nặng nề nhất của Do Thái hiện nay là Iran vì một khi Iran có bom nguyên tử, Do Thái bị nguy cơ hủy diệt trước mắt. Vì Ahmadinejad, Tổng Thống Iran sẵn sàng ném bom nguyên tử tàn phá Do Thái ngay, đối vài triệu dân Do Thái lấy vài triệu người Hồi Giáo, còn lời nhiều vì Hồi Giáo chết vài triệu cũng còn cả trăm triệu người khác, trong khi Do Thái sẽ tiêu tan luôn!

Điều đáng để ý là trên quan điểm quyền lợi của quốc gia Do Thái, việc Hoa Kỳ bị sa lầy tại Iraq là điều có lợi cho Do Thái vô cùng. Vì với 140,000 quân trú đóng trên hơn trăm căn cứ đặt khắp lãnh thổ của Iraq, Do Thái có thể tin tưởng là Iran sẽ không dám động tĩnh gì vì bị bao vây bởi cả lực lượng của Hoa Kỳ lẫn lực lượng hải quân lúc nào cũng sẵn sàng ngoài vùng Vịnh Persian Gulf. Nên quyền lợi của Do Thái là không muốn Hoa Kỳ chịu nhận thất bại sửa soạn để rút quân như Baker-Hamilton khuyến cáo, hơn nữa còn tạo thế siêu cường quốc trong vùng cho Iran để bành trướng ảnh hưởng và mưu đồ lãnh đạo cả thế giới Hồi Giáo.

Một nghi vấn cũng được đặt ra là ngay từ đầu có phải nhóm Hoa Kỳ gốc Do Thái đã chủ trương để lèo lái chính sách của chính quyền Bush trong quyết định đánh Iraq? Điều đáng chú ý là phe Tân Bảo Thủ có ảnh hưởng mạnh trong chính quyền Bush và là linh hồn cũng như chất xám trong chiến dịch vận động để Bush triệt hạ Saddam Hussein gồm Paul Wolfowitz, Richard Perle, Altman... toàn là những tay gốc Do Thái và bảo vệ quyền lợi cho Do Thái tối đa. Những tay này thông minh đủ để biết rằng một khi Hoa

Kỳ chiếm đóng Iraq, sẽ bị sa lầy tại đây không thể rút quân ra được, ít ra là hàng chục năm nữa! Nhưng trên phương diện chiến lược có lợi cho Do Thái, đây là cơ hội lý tưởng để dùng một mũi tên hạ hai con chim là Iraq và Iran, hai mối lo âu lớn lao nhất cho sự sống còn của Do Thái. Lợi dụng vụ 9-11, Wolfowitz trong một buổi họp tại Camp David đã đưa ra đề nghị đánh Iraq cho Bush, lấy cớ là Saddam Hussein và Al Qaeda thông đồng với nhau để hại Hoa Kỳ trong vụ 9-11. Bush đã mắc hờm và đã cắn câu trong việc quyết định đánh Iraq sau đó.

Điều đáng nói khác là không những Bush đã đại dột đi vào con đường của nhóm Tân Bảo Thủ gốc Do Thái vạch ra, nhưng lại còn mắc bẫy của chính Al Qaeda, muốn Bush đưa quân sang đánh Iraq. Những tay cấp lãnh đạo của Al Qaeda khi bị CIA bắt được và tra tấn điều tra để lấy tin tức tình báo đều đã tung tin ngụy tạo là Hussein và Al Qaeda liên hệ mật thiết để gạt Hoa Kỳ. Lý do là Al Qaeda muốn tạo tình trạng hỗn loạn và nội chiến tại Iraq để sau này sẽ dùng vùng này làm cứ điểm một khi Hoa Kỳ thất bại rút quân về!

Nhiều phần cựu ngoại trưởng Baker đã cố tình nhét thêm đề nghị liên kết việc giải quyết Iraq với vụ tranh chấp Do Thái-Palestine trong bản tường trình để dẫn dắt nhóm Tân Bảo Thủ gốc Do Thái không nên đi quá đà trong việc coi trọng quyền lợi của Do Thái hơn quyền lợi của Hoa Kỳ và tạo thêm nhiều điều hại cho quốc gia Hoa Kỳ. Đáng chú ý là tuần lễ vừa qua, cựu Tổng Thống Jimmy Carter đã cho xuất bản cuốn sách về vụ tranh chấp Do Thái-Palestine và đã bị giới truyền thông, vốn đa số do dân gốc Do Thái nắm giữ và chi phối, đã kịch nặng nề vì tính cách bài Do Thái trong cuốn sách này!

Như thế với những công kích đến từ tứ phía, cộng thêm với truyền thông đả kích và vận động của nhóm dân gốc Do Thái tìm cách phá, bản tường trình của Baker-Hamilton dù xác đáng, công phu và mang tính cách lưỡng đảng, sẽ không được chấp nhận từ phía chính quyền Bush, cũng như trong dự luận

quần chúng, bị chi phối và điều khiển bởi truyền thông thân Do Thái tại Hoa Kỳ. Hoa Kỳ hiện không có đường nào thoát khỏi Iraq nếu tiếp tục hướng đi như chính quyền Bush hiện tại. Những cố gắng như bản tường trình của Baker-Hamilton cũng hoài công vì động chạm đến quyền lợi của Do Thái. Như vậy Hoa Kỳ sẽ còn bị kẹt ở đây ít ra thêm năm bảy năm nữa cho đến khi tình hình biến chuyển khác hẳn.

Lịch sử luôn luôn tái diễn. Hoa Kỳ đã sa lầy tại Việt Nam từ năm 1963 và chỉ đến năm 1973 mới bỏ rơi VNCH cho cộng sản để rút hết quân về. Nay Tổng Thống Bush đã làm Hoa Kỳ sa lầy tại Iraq từ 2003. Nhiều phần Hoa Kỳ cũng sẽ mắc kẹt ở đây đến 2013 để cho đủ số 10 năm cho lịch sử được nhắc lại bài học cũ đã quên!